

GABRIELA NOHÁLOVÁ: POJEM SRDCE V MATOUŠOVĚ EVANGELIU A JEHO INTERPRETACE Z POHLEDU SOCIÁLNÍ PRÁCE

opponentský posudek bakalářské práce

Práce má 51 stran a je opatřena všemi náležitostmi. V Úvodu autorka vysvětluje, proč si toto téma zvolila a jako ho pojala. Předsevzala si prozkoumat, v jakých významech a souvislostech mluví Matoušovo evangleium o *srdci*, a hledá v jeho pojetí srdce inspiraci pro sociální práci.

Nejprve tedy definuje v první kapitole, jak rozumí sociální práci a jaké pojetí sociální práce se může u Matouše inspirovat (nebo, zjednodušeně řečeno, které se inspirovat nemůže: „administrativní“). Zajímavé je, že jakkoli hledá biblickou inspiraci pro sociální práci, záměrně ji nezuzuje na sociální práci „křesťanskou“.

Ve druhé kapitole uvádí čtenáře do problematiky hebrejsko-semitského chápání srdce. Hlavní a nejrozsáhlejší třetí kapitola je jádrem práce. Zde zkoumá vybraná místa Matoušova evangelia, která mluví o *srdci*. Celkově zpracovává dvanáct míst Matoušova evangelia, která tématicky řadí do pěti velkých skupin; ke každé skupině (každému významovému odstínu *srdce*) přiřazuje inspiraci či aplikaci do sociální práce.

Rozlišuje takto *jednotu* (myšlení a činění – na negativním příkladu *nevěry v srdci* – Mt 5,27-30, a dále Mt 12,33-35); *pokrytectví a zatvrzelost srdce* (Mt 6,16-25 a další čtyři texty); *uvažování v srdci* (Mt 9,1-7; 22,37-38); *uznání Božího prostoru* (Mt 5,8; 22,37-38); a *Ježíšovo srdce* (Mt 11,25-35). V aplikacích do sociální práce pak odtud akcentuje upřímnost, věrohodnost, ale také uvědomění si vlastních pohnutek a např. vlídnost a pokoru.

Zejména exegetickou část práce považuji za velmi zdařilou: autorka umí kriticky pracovat s prameny i literaturou, dovede si poradit i s texty, v nichž *srdce* v originále je, ale v ekumenickém překladu je opsáno jinak.

Určité meze tohoto přístupu vidím v tom, že přece jenom nejde o pět různých a jasně odlišených významů *srdce*, nýbrž o jeden, řekněme komplexní, který my podle kontextu vyjadřujeme/překládáme různě. Návazná aplikace/inspirace do sociální práce je tedy jen v některých případech těsná, zatímco v jiných volnější, snad až trochu i zaměnitelná (např. (ne)pokrytectví a jednota smýšlení a jednání se částečně překrývají, daly by se

případně navázat na stejné texty, apod.) To ho si je ovšem autorka sama vědoma a v závěru se s tím vyrovnává.

Navrhuji hodnocení mezi velmi dobře (B) a výtečně (A).

doc. Jiří Mrázek, Th.D.

